

Vācijas psihologu arodbiedrība sadarbībā ar Berlīnes Ini. & and. biedrībām pieprasa veikt izmaiņas sociālajā likumdošanā.

Imigrantiem jānodrošina pieejamība psihoterapijas pakalpojumiem dzimtajā valodā. Tam nepieciešams piesaistīt psihoterapeitus, kam zināma viņu kultūra.

Konkrēti tas nozīmē, ka:

- Veselības aprūpes pakalpojumu katalogā jāiekļautai psihoterapijai, kas atbilst pieaugušo, jauniešu kā arī bērnu dzimumam, dzimtajai valodai un sociālajai videi.
- Ir jāievieš struktuāli nosacījumi ārzemēs iegūtās profesionālās kvalifikācijas un izglītības atzīšanai un / vai uzlabošanai.
- Izdodot atļaujas praktizēt psihoterapeita profesiju, jāievieš kvota, kas nodrošinātu noteiktu no citām zemēm imigrējušo psihoterapeitu skaitu, kuri spēj sniegt savus pakalpojumus dzimtajā valodā
- Gadījumā, ja trūkst piemērotu psihoterapeitu, slimokases uzdevums ir finansiāli nodrošināt īpaši apmācītus profesionālus tulkus.
- Nepieciešams veicināt izpēti projektus par iebraucēju garīgās veselības stāvokli un psihoterapiju dzimtajā valodā.

Pamatojums.

Dažādu psihoterapijas novirzienu eksperti ir konstatējuši, ka iebraucējiem Vācijā netiek pieteikta nodrošināta kvalitatīvas psihoterapijas iespējas, kā to paredz Sonnenberga direktīva (2002). It īpaši tas skar sociāli un ekonomiski maznodrošinātos iebraucējus, kā arī viņu bērnus. Ja šiem cilvēkiem ir vispār izdevies piekļūt psihoterapijai, tad tāda, kas absolūti neatbilst viņu kultūrai (sk. „Berliner Erklärung: Zur Notlage bei der psychologischen und psychotherapeutischen Versorgung von Menschen mit Zuwanderungshintergrund“)

Līdzīgas nepieciešamības ir arī no vardarbības cietušajiem imigrantiem. Šādās situācijās vēl sevišķa vajadzība ir pēc sieviešu dzimuma psihoterapeitiem.

Tāpat trūkst "drošu" psihoterapeitisko piedāvājumu migrantiem, kuri uzturās Vācijā bez atbilstošiem dokumentiem vai ir pieprasījuši politisko patvērumu. Pēc ES 2007.gada 26.novembra ziņojuma Vācijas situācija ir pretrunā ar spēkā esošo ES likumdošanu: Visām ES dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt īpaši neaizsargāto personu aprūpi (2003 L 31 + 2004 L 304). „Īpaši neaizsargātas“ ir personas, kas cietušas no spīdzināšanas, izvarošanas vai citas psihiskas, fiziskas vai seksuālas vardarbības (2003/9/EG Art. 20 + Thüringer Erklärung).

Sakarā ar ierobežotām piedāvājuma iespējām ir jārēķinās ar ilgu gaidīšanas laiku vai atteikumu. (2 un vairāk gadu ilga gaidīšana rindā nav retums.)

Neadekvāta psihoterapeitiskā aprūpe var novest pie hroniskiem gadījumiem, kad cieš ne tikai slimais cilvēks, bet visa viņa ģimene, īpaši bērni. Šādās situācijās, no kurām iespējams izvairīties, tiek uzlikts liels slogs veselības aprūpes sistēmai.

Šo nepietiekošo piedāvājumu Vācijā ir iespējams novērst, jo šeit ir pieejami dažādas izcelsmes psihoterapeiti, kuri būtu spējīgi nodrošināt kultūrai un dzimumam atbilstošu terapiju pacienta dzimtajā valodā. Taču lielai daļai šo psihoterapeitu dažādu iemeslu dēļ (piemēram, pārāk lieli šķēršļi ārpus ES esošajām dzimtajām zemēm) netiek Vācijā dota iespēja atzīt viņu dzimtajā zemē iegūtos izglītības apliecinošos dokumentus, kā arī iegūt

atļauju praktizēt. Bet arī psihoterapeiti ar valstisko atļauju praktizēt vispārējo akreditācijas ierobežojumu un it kā šajā jomā pastāvošās pārpilnības dēļ gadiem ilgi nesaņem iespēju atvērt savu privātpraksi vai uzsākt darbību kādā citā ārsta praksē. Viss augstāk minētais rada Vācijā nepieciešamību pēc psihoterapeitiskās aprūpes dzimtajā valodā. Ar zinātnisko pētījumu palīdzību steidzami būtu jānoskaidro kultūrai un dzimumam atbilstošo psihoterapeitiskās aprūpes nepieciešamību dzimtajā valodā, kā arī Vācijā dzīvojošo psihoterapeitu skaitu, viņu kvalifikāciju un izcelsmi. Taču tas nedrīkst kavēt aktuālā darbības plāna izstrādi.

**An den Petitionsausschuss
des Deutschen Bundestages
Platz der Republik 1
11011 Berlin**

Petīcija par katrai kultūrai atbilstošu, dzimtajā valodā pieejamu psihoterapeitisko aprūpi Vācijā.

Petīciju komisijai vajadzētu ieteikt vācu bundestāgam veikt izmaiņas sociālajā likumdošanā: Vācijai kā valstij ar lielu ikgadējo imigrantu skaitu jāspēj piedāvāt pacienta kultūrai atbilstošu (ievērojot dzimto valodu, sociālo vidi utt.) psihoterapiju kā slimokases pamatpakalpojumu.

Konkrētās prasības:

1. Veselības aprūpes pakalpojumu katalogā jāiekļautai psihoterapijai, kas atbilst pieaugušo, jauniešu kā arī bērnu dzimumam, dzimtajai valodai un sociālajai videi.
2. Ir jāievieš strukturāli apstākļi valdībā pieņemto normu izpildei, kas paātrinātu ārzemēs iegūtās profesionālās kvalifikācijas un izglītības atzīšanu un / vai uzlabošanai, tādējādi atvieglojot profesionālās pieredzes vākšanu.
3. Izdodot atļaujas praktizēt psihoterapeita profesiju, jāievieš kvota, kas nodrošinātu noteiktu no citām zemēm imigrējušo psihoterapeitu skaitu, kuri spēj sniegt savus pakalpojumus dzimtajā valodā
4. Gadījumā, ja trūkst piemērotu psihologu vai psihoterapeitu, kas spēj sniegt savus pakalpojumus pacienta dzimtajā valodā, slimokases uzdevums būtu finansiāli nodrošināt īpaši apmācītus profesionālus tulkus.
5. Papildus iepriekš minētajām prasībām nepieciešams veicināt izpētes projektus, kas ļautu nonākt pie slēdzieniem par:
 - iebraucēju garīgās veselības stāvokli un tās aprūpi;
 - Vācijā dzīvojošo psihoterapeitu skaitu, viņu kvalifikāciju un izcelsmi;
 - pacientu kultūrai atbilstošas psihoterapijas trūkuma sekām attiecībā uz viņu garīgo veselību.